

Doniyor kitobi — Bir yuz sakson yettinchi

Shering Vahyi: Paniumdan Yakuniy Muhrlashgacha

Jeff Pippenger

2024-04-17

Iso payg‘ambarlik haqiqatini muhrdan ochganida, U Yahudo qabilasining Arsloni sifatida namoyon bo‘ladi; va Qaysariya Filippida Yahudo qabilasining Arsloni “Quddusga borib, oqsoqollar, bosh ruhoniylar va kotiblardan ko‘p azob chekishi, o‘ldirilishi va uchinchi kuni yana tirilishi kerak” bo‘lganini muhrdan ochishni boshladi. Bu haqiqatlar yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanish vaqti boshida U muhrdan ochgan xabar bilan, so‘ng ayni o‘sha davrning oxirida yana bir bor ochgan xabari bilan uyg‘unlashadi. Bu haqiqatlar Doniyor kitobining o‘n birinchi bobidagi o‘n uchinchi oyatdan o‘n beshinchi oyatgacha bo‘lgan oyatlarda ifodalangan xabar bilan uyg‘unlashadi.

U o‘sha haqiqatni bir yuz qirq to‘rt ming kishiga ochib berganida, buni “satr ustiga satr” metodologiyasi orqali amalga oshiradi, chunki Xudoning Shohligining “kalitlari” aynan o‘sha yerda topiladi. O‘sha haqiqatlar yeyilishi lozim, chunki ular Xudoning Shohligining kalitlaridir, va Xudoning Shohligi Uning xalqi ichida bo‘lishi kerak.

Farziylar Undan Xudoning Shohligi qachon kelishini so‘raganlarida, U ularga javoban dedi: “Xudoning Shohligi ko‘zga tashlanadigan tarzda kelmaydi; va: ‘Mana, bu yerda!’ yoki ‘Mana, u yerda!’ deb ham aytmaydilar. Chunki, mana, Xudoning Shohligi ichingizdadir.” Luqo 17:20, 21.

Jinlar ishonadilar, biroq baribir titraydilar, chunki “haqiqat”ga shunchaki ishonishning o‘zi yetarli emas. U yeb iste‘mol qilingan jismoniy oziq kabi sizning bir qismingizga aylanishi kerak. O‘n uchdan o‘n beshinchi oyatlargacha bo‘lgan tarixda Yahudo qabilasining Arsloni yaqinda keladigan yakshanba qonuni bilan bog‘liq haqiqatlarni muhrdan ochadi, va o‘sha haqiqatlar kelajakdagi inqirozdan oldin dono bokiralarning peshonalariga muhrni bosadi. Yahudo qabilasining Arsloni Matto o‘n oltinchi bobidagi guvohlikni to‘la yaxshi bilar edi, va Uning Kesariya Filippiga tashrifi Doniyorning Panij haqidagi guvohligi bilan muvofiq kelar edi; U, shuningdek, O‘zi va shogirdi Kesariya Filippida ostida turgan xochning soyasi O‘zining oxirgi kunlardagi xalqining tarixida kelajakdagi yakshanba qonunining soyasini ifodalashini bilar edi.

O‘sha vaqtdan boshlab Iso shogirdlariga shuni ko‘rsata boshladiki, U Quddusga borishi, oqsoqollar, bosh ruhoniylar va ulamolardan ko‘p azob chekishi, o‘ldirilishi va uchinchi kuni qayta tirilishi kerak edi. Shunda Butrus Uni chetga olib, tanbeh bera boshladi va dedi: “Bu Sendan yiroq bo‘lsin, Yo Rabbi; bu Senga aslo bo‘lmasin.” Lekin U o‘girilib, Butrusga dedi: “Orqamdan ket, shayton; sen Menga to‘siqsan. Chunki sen Xudoning ishlarini emas, balki insonlarning ishlarini o‘ylaysan.” So‘ng Iso shogirdlariga dedi: “Kim Mening ortimdan yurishni istasa, o‘zidan kechsin, xochini ko‘tarsin va Menga ergashsin. Zero kim o‘z jonini saqlab qolmoqchi bo‘lsa, uni yo‘qotadi; kim esa Men uchun o‘z jonini yo‘qotsa, uni topadi. Axir inson butun dunyoni qo‘lga kiritisa-yu, o‘z jonidan ayrilsa, bundan unga nima foyda?

Yoki inson o‘z joni evaziga nima bera oladi? Chunki Inson O‘g‘li O‘z Otasining ulug‘vorligida farishtalari bilan keladi; o‘shanda har kimga o‘z ishlariga yarasha qaytaradi. Sizlarga rostini aytaman: bu yerda turganlarning ba‘zilari Inson O‘g‘lining O‘z Shohligida kelganini ko‘rmaguncha, o‘limni totmaydilar.” Matto 16:21–28.

Birinchi va shuning uchun ham ilk bor tilga olinishi qoidasi asosida eng muhim narsa shuki, Iso O‘z shogirdlariga xoch azoblari haqida aytganida, agar Unga ergashishni tanlasalar, o‘z xochlarini ham ko‘tarishlari kerakligini bildirgan. Opa Uayt xoch ayni paytda bo‘yinturuq ekanini aniq bayon qiladi. Bo‘yinturuq ham, xoch ham insonning shaxsiy irodasining timsollaridir, va barchasi irodaning to‘g‘ri qo‘llanishiga bog‘liqdir. Xudoning ma‘badini tutib turadigan qudrat so‘yilgan va “ustun”ga osilgan Qo‘zichoqdir. So‘yilgan Qo‘zichoq quyi, jismoniy tabiatning xochga mixlanishini anglatadi, o‘lik tana osib qo‘yiladigan “ustun” esa irodadir. Masih O‘z irodasini har doim Otasining irodasiga bo‘ysunishda saqlab, qanday qilib g‘alaba qozonishni O‘z namunasi bilan ko‘rsatdi va bu ishni bajo keltirgani uchun Otasi bilan birga taxtga o‘tirdi. G‘alaba qozonishning timsoli — ustunga osilgan so‘yilgan Qo‘zichoqdir. Bu haqiqatlarning barchasi bevosita Butrus sifatida ifodalanganlar bilan bog‘liqdir.

Ekseter chodiri orqali ifodalangan Filadelfiyaga shunday deyiladi:

G‘olib kelganni Men O‘z Xudoyimning ma‘badida ustun qilaman, va u endi undan tashqariga chiqmaydi; Men uning ustiga O‘z Xudoyimning nomini, O‘z Xudoyimning shahrining nomini, ya‘ni Xudoyimdan osmondan tushib keladigan yangi Quddusning nomini yozaman; va uning ustiga O‘z yangi nomimni ham yozaman. Qulog‘i bor eshitsin, Ruh jamoatlarga nima deyayotganini. Vahiy 3:12, 13.

Masih qanday g‘alaba qilgan bo‘lsa, shunday g‘alaba qilgan kishi Simun Bar-Yunus kabi yangi ismni qabul qiladi va ular Xudoning ma‘badida ustun bo‘ladilar; xuddi Masih so‘yilgan Qo‘zi bo‘lib, Xudoning ma‘badida bir ustunga osilgani kabi. Ular Masih qanday g‘alaba qilgan bo‘lsa, shunday g‘alaba qilganlarida, Masih qilganidek, samoviy joylarda taxt ustida ham o‘tiradilar.

Laodikiyaga, Watertown chodiri bilan ifodalangan jamoatga, shunday deyiladi:

Mana, Men eshik oldida turib, taqillatmoqdaman: agar kimdir Mening ovozimni eshitib, eshikni ochsa, Men uning oldiga kiraman va u bilan birga taom yeyman, u esa Men bilan. G‘olib kelganga Men O‘zim bilan birga taxtimda o‘tirishni ato etaman, xuddi Men ham g‘olib kelib, Otam bilan Uning taxtida o‘tiranim kabi. Qulog‘i bor kishi, Ruh jamoatlarga nima deyayotganini eshitsin. Vahiy 3:20–22.

Iso xoch azob-uqubatlarini ochib bera boshlaganida, shogirdlarga aytgan birinchi haqiqat shundan iborat ediki, insonlar U qanday qilib g‘olib bo‘lishga namuna ko‘rsatgan bo‘lsa, aynan shunday tarzda g‘olib bo‘lishlari kerak. Insonlar badanini ehtirolari va shahvatlari bilan birga xochga mixlashlari lozim. Bu amalga oshirilganda, ular samoviy joylarda o‘tqaziladilar.

Hatto gunohlar ichida o‘lik bo‘lganimizda ham, bizni Masih bilan birga tiriltirdi (sizlar inoyat bilan najot topgansizlar), va bizni U bilan birga tiriltirib, Masih Iso orqali samoviy joylarda birga o‘tqazdi. Efesliklarga 2:5, 6.

Yahudo qabilasining Arsloni xochga mixlanish haqidagi haqiqatni shaxsiy mas'uliyat nuqtayi nazaridan bayon qilganidan so'ng, oxirgi kunlarga taalluqli bo'lgan yana bir haqiqatni qo'shimcha qildi.

Zero inson butun dunyoni qo'lga kiritsa-yu, o'z jonidan mahrum bo'lsa, unga bundan nima foyda? Yoki inson o'z joni evaziga nima bera oladi? Chunki Inson O'g'li O'z Otasining ulug'vorligida O'z farishtalari bilan keladi; va o'shanda har kimga o'z ishlariga yarasha qaytaradi. Sizlarga chinini aytaman: bu yerda turganlarning ba'zilar borki, Inson O'g'lining O'z Shohligida kelganini ko'rmagunlaricha, o'limni totmaydilar. Matto 16:26–28.

Yahudo qabilasining Arsloni tomonidan Yarim Tungi Faryod xabari bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishining yakuniy davrida muhrdan yechiladigan bo'lsa, o'lmagan ayrimlar bo'lar edi. Shunda U bevosita bir yuz qirq to'rt ming kishiga, o'limni totmaydigan Oxirgi kun xalqiga murojaat qildi. Shuning uchun Qaysariya Filippira qilgan tashrifidan olti kun o'tgach, Yahudo qabilasining Arsloni shogirdlarini xochning kelayotgan inqirozi uchun mustahkamlashi kerak bo'lgan bir haqiqatni muhrdan yechdi, biroq bundan ham muhimrog'i, bu yaqin orada keladigan yakshanba qonuni haqida so'zlar edi.

Olti kundan keyin Iso Butrusni, Yoqubni va uning ukasi Yuhannoni O'zi bilan olib, ularni alohida holda baland bir toqqa olib chiqdi. Va ularning oldida qiyofasi o'zgardi: Uning yuzi quyoshdek porladi, kiyimlari esa nurdek oppoq bo'ldi. Va mana, Muso bilan Ilyos U bilan suhbatlashib, ularga ko'rindi. Shunda Butrus Isoga javoban dedi: “Hazrat, bu yerda bo'lishimiz yaxshi; agar xohlasang, bu yerda uchta chodir yasaylik: biri Senga, biri Musoga, biri Ilyosga”. U hali gapirayotganida, mana, yorug' bir bulut ularni qopladi; va mana, bulut ichidan bir ovoz chiqib dedi: “Bu Mening sevikli O'g'limdir, Undan mamnunman; Uni tinglanglar”. Shogirdlar buni eshitganlarida, yuztuban yiqildilar va qattiq qo'rqib ketdilar. Iso kelib, ularga qo'l tekkizdi va dedi: “Turinglar, qo'rqmanglar”. Ular ko'zlarini ko'targanlarida, Isodan boshqa hech kimni ko'rmadilar. Ular tog'dan tushib kelayotganlarida, Iso ularga buyurib dedi: “Inson O'g'li o'liklardan tirilmagunicha, bu vahiy haqida hech kimga aytmanglar”. Uning shogirdlari Undan so'rab dedilar: “Unday bo'lsa, nega ulamolar Ilyos avval kelishi kerak, deydilar?” Iso ularga javoban dedi: “Darhaqiqat, Ilyos avval keladi va hamma narsani tiklaydi. Ammo sizlarga aytamanki, Ilyos allaqachon kelgan, lekin uni tanimadilar; aksincha, unga istaganlarini qildilar. Xuddi shuningdek, Inson O'g'li ham ular qo'lida azob chekadi”. Shunda shogirdlar U ularga Yahyo payg'ambar haqida gapirganini angladilar. Matto 17:1–13.

Ushbu parcha ichida Yahudo qabilasining Arsloni sinov muddati yakunlanishidan sal oldin, chunki “vaqt yaqin”, yuz qirq to'rt mingni muhrlaydigan haqiqatlarni ochmoqda. U avvalo xochning azob-uqubatini aniqlab ko'rsatdi va bu tajribani o'z tanasini xochga mixlashda o'z irodasini ishga solishni rad etadigan bir toifa bilan Masihning namunasiga ergashadigan bir toifa o'rtasidagi belgilovchi farq sifatida tasvirladi. So'ngra U ularga o'zlari yer tarixining so'nggi avlodini ifodalayotganliklarini taqdim etdi; o'sha paytda 2001-yil 11-sentabrda yuz bergan muhrdan ochilishdan boshlab Uning qaytishigacha yashaydigan odamlar bo'lishi kerak edi.

So'ng U O'zining ulug'langan zotining vahiyini namoyon qildi, va U bilan birga Muso hamda Ilyos bor edi. Ochilgan muhrlash xabari — bu Muso va Ilyos bilan bog'liq bo'lgan Iso Masihning

Vahiyidir, va o'sha xabar 2023-yil iyul oyida, Vahiy kitobining o'n birinchi bobidagi ikki guvoh — ya'ni Muso va Ilyos — qator ustiga qator tarzida, bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishini ifodalovchi ramzlar sifatida qaror toptirilganida, ochila boshladi. Uch shogird vahiyzni ko'rib, Xudoning ovozi eshitganlarida, "ular yuztuban yiqildilar va qattiq qo'rqib ketdilar. Iso kelib ularga tegdi va dedi: O'ringizdan turinglar, qo'rqmanglar."

Uchogird ko'rgan vahiy so'nggi kunlarda Masihning ulug'vorligi haqidagi vahiyga ishora qiladi; shu sababli u Doniyor o'ninchi bobda ko'rgan ayni vahiydir.

Va men, Doniyor, bu vahiyotni yolg'iz o'zim ko'rdim; chunki men bilan birga bo'lgan kishilar vahiyotni ko'rmadilar; ammo ularga shunday qattiq titroq tushdiki, ular o'zlarini yashirish uchun qochib ketdilar. Shuning uchun men yolg'iz qoldim va bu ulug' vahiyotni ko'rdim, mendan esa hech qanday quvvat qolmadi; chunki mening husnim ichimda buzulishga aylandi, va menda hech qanday quvvat qolmadi. Lekin men uning so'zlarining ovozi eshitdim; va uning so'zlarining ovozi eshitganimda, yuzim bilan yerga qaragan holda qattiq uyquga ketdim. Va mana, bir qo'l menga tegdi; u meni tizzalarim va qo'llarimning kaftlari ustiga turg'izdi. Va u menga dedi: "Ey Doniyor, nihoyatda sevikli odam, men senga aytayotgan so'zlarni angla va oyoqqa tik tur; chunki endi men sening oldingga yuborildim". U bu so'zni menga aytgach, men titrab turdim. So'ng u menga dedi: "Qo'rqma, Doniyor; chunki sen qalbingni anglashga va o'zingni Xudoying oldida xor tutishga bag'ishlagan birinchi kundan boshlab, so'zlaring eshitildi, va men sening so'zlaring tufayli keldim". Doniyor 10:7–12.

Matto o'n yettinchi bobidagi ulug'vor qiyofaga kirish haqidagi vahiy, Hizqiyodagi quruq suyaklar tiriltiriladigan paytda sodir bo'ladigan Doniyor o'ninchi bobidagi aks ettiruvchi oynadek vahiydir. Bu vahiy va unga bog'liq xabar ikki toifa sajda qiluvchini namoyon etadi: biri Exeter chodirida, ikkinchisi esa Watertown chodirida bo'lib, u Eremiyoning masxarachilar yig'ini va Yuhanning Shayton ibodatxonasidir. Doniyorning guvohligidagi vahiyning ta'sirlari qanday bo'lgan bo'lsa, xuddi shunday, "shogirdlar buni eshitganlarida, yuztuban yiqildilar va qattiq qo'rqib ketdilar. Iso kelib ularga tegdi va dedi: Turinglar, qo'rqmanglar." Har ikki holatda ham vahiy eshitaladigan va ko'rinadigan edi hamda har ikkala misolda ham qo'rquv hosil qildi. Har ikkala guvohlikda ham quvvat berish uchun bir "tegish" talab qilindi.

O'zgarish qiyofasi haqidagi vahiy, boshqa narsalar qatorida, Xudoning Kalomi hech qachon puchga chiqmasligining dalili edi; chunki Mattoning o'n oltinchi bobining so'nggi oyatida Iso shunday degan edi: "Bu yerda turganlarning ba'zilar bor, ular Inson O'g'lining O'z Shohligida kelayotganini ko'rmaguncha o'limni totmaydilar." O'zgarish qiyofasi "Inson O'g'li"ning O'z Shohligida kelishining bir tasviri edi.

"Musoning ulug'lanish tog'idagi holati Masihning gunoh va o'lim ustidan qozongan g'alabasiga guvoh edi. U solihlarning tirilishida qabrdan chiqadiganlarni ifoda etardi. O'limni ko'rmasdan osmonga ko'tarilgan Ilyos esa Masihning ikkinchi kelishi paytida yer yuzida tirik bo'ladigan va 'bir lahzada, ko'z yumib ochguncha, oxirgi karnay chalinganda' 'o'zgaradigan' kishilarni ifoda etardi; o'shanda 'bu foniqlik boqiylikni kiymog'i kerak' va 'bu chiruvchanlik chirimaslikni kiymog'i kerak.' 1 Korinfliklarga 15:51–53. Iso osmon nuri bilan o'ralgan edi; U 'ikkinchi marta, gunoh uchun emas, najot uchun' keladiganida qanday zohir bo'lsa, shu tarzda

ko‘ringan edi. Chunki U ‘O‘z Otasining ulug‘vorligida muqaddas farishtalar bilan’ keladi. Ibroniylarga 9:28; Mark 8:38. Endi Najotkorning shogirdlarga bergan va‘dasi bajo bo‘lgan edi. Tog‘ ustida bo‘lajak ulug‘vorlik shohligi kichik ko‘lamda namoyon etildi,—Masih Shoh, Muso tirilgan muqaddaslarning vakili, Ilyos esa o‘zgartirilganlarning vakili sifatida.” The Desire of Ages, 421.

Muhrlash haqiqati shuni o‘z ichiga oladiki, yuz qirq to‘rt ming — Vahiy kitobining yettinchi bobida tasvirlangan, o‘lmaydigan va Ilyos orqali ifodalanganlardir; Vahiy kitobining yettinchi bobidagi buyuk olomon esa Muso orqali ifodalangan, o‘ladiganlardir. Bir guruh Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi birinchi ovozda chaqiriladi, boshqa guruh esa Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi ikkinchi ovozda chaqiriladi.

Tegingandan so‘ng, Iso shogirdlarga yana ko‘rsatma berib, shunday dedi: “Inson O‘g‘li o‘liklardan tirilmaguncha, bu vahiy haqida hech kimga ayt mang.” O‘zgarishning vahiysi, ya‘ni ko‘zgudagi aksning vahiysi, Ishayoning oltinchi bobdagi vahiysi, Pavlusning uchinchi osmonda bo‘lganidagi vahiysi hamda Hizqiyolning g‘ildiraklar ichidagi g‘ildiraklar haqidagi vahiysi Yahudo qabilasining Arsloni tomonidan Masihning tirilishidan keyingacha muhrlab qo‘yildi.

Masihning tirilishi aynan o‘sha vahiyda Masih bilan birga bo‘lgan ikki guvohning tirilishini ifodalaydi, va ular 2023 yilning iyul oyida tiriltirilishi kerak edi. O‘sha paytda muhrlash xabari Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi ikki guvohga va sodiqlarning ikki guruhiga ochib berilar edi hamda u dunyoning oxirida Masihning ulug‘vorligining ko‘zgudagi vahiysi kontekstiga joylashtiriladi edi.

Muhrlash xabari, shuningdek, Vahiy kitobining birinchi bobidagi dastlabki uch oyat doirasiga joylashtiriladi; u yerda ilohiylikning insoniyat bilan birikishini ifodalovchi aloqa zanjiri, yuz qirq to‘rt ming orasida bo‘lishga nomzod bo‘lganlarga muhrlash xabarining qanday qilib bosqichma-bosqich taqdim etilishi jarayonida bayon etilgan.

Bosqichma-bosqich jarayon Otadan, O‘g‘ilga, Jabroil farishtaga, Yuhannoga, jamoatlarga bo‘lgan edi. Ilohiy Otadan, ilohiy va insoniy O‘g‘ilga, yiqilmagan bir maxluqqa (Jabroilga), yiqilgan bir maxluqqa (Yuhannoga), Osiyodagi jamoatlarga (dunyoga). Bu besh bosqich Iso Masihning Vahiysi ilk bor tilga olingan zahotiyoq aniq ko‘rsatib berilgan, va har qanday bir bosqichni inkor etish ularning barchasini inkor etishdir.

O‘sha vahiyga muvofiq ravishda shogirdlar keyin Isodan so‘radilar: “Unda nega kotiblar Ilyos avval kelishi kerak, deydilar?” Iso ularga javob berib dedi: “Ilyos, albatta, avval kelib, hamma narsani tiklaydi. Lekin Men sizlarga aytaman: Ilyos allaqachon keldi, ammo ular uni tanimadilar, balki unga o‘zlari istagan narsani qildilar. Xuddi shuningdek, Inson O‘g‘li ham ular qo‘lida azob chekadi.” Shunda shogirdlar U ularga Yahyo payg‘ambar haqida gapirganini angladilar.

Yahyo Cho‘mdiruvchi va Yahyo Vahiy ko‘ruvchining payg‘ambarlikdagi roli muhrlash xabarining bir unsuridir, va Uotertaun chodirida Samuel Snowning xabarini mensimaslikni tanlaganlar, Rabbiiy O‘zi tanlagan kishilarni tanlashini e‘tirof etishga tayyor bo‘lmaganlarni ifodalaydi. 1989-yilda tanlangan ovoz, o‘z xabarini 1776-yildan ikki yuz yigirma yil o‘tib, 1996-yilda ilk bor

nashr qilgan, 2001-yil 11-sentabrda uchinchi voy yetib kelganini aniqlagan soqchi bo'lgan, 2020-yil 18-iyuldagi gunohli xabarni taqdim etgan — muhrlash xabarining bir qismidir, va uning roli Yahyo Cho'mdiruvchi orqali ifodalanadi.

Bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Men tananing qaror topgan imonini beqaror qilmoqchi bo'lganlarga hech bir yon bosmay, yaxshi qo'riqlangan va sobit turgan bir jamoani ko'rdim. Xudo ularga mamnuniyat bilan boqdi. Menga uch bosqich — birinchi, ikkinchi va uchinchi farishtalarning xabarlari ko'rsatildi. Menga hamroh bo'lgan farishta dedi: ‘Bu xabarlardan bir to'siqni joyidan qo'zg'atadigan yoki bir mixni qimirlatadigan kishining holiga voy. Bu xabarlarning haqiqiy tushunchasi hayot-mamot darajasida muhimdir. Jonlarning taqdiri ularning qanday qabul qilinishiga bog'liqdir.’ Men yana bu xabarlar orqali olib o'tildim va Xudoning xalqi o'z tajribasini qanchalik qimmatga sotib olganini ko'rdim. U ko'p azob-uqubat va shiddatli kurash orqali qo'lga kiritilgan edi. Xudo ularni qadamma-qadam boshlab kelib, nihoyat mustahkam, qimirlamas bir poydevor ustiga qo'ygan edi. Men ayrim kishilarning poydevorga yaqinlashib, uning asosini tekshirayotganini ko'rdim. Ba'zilar shodlik bilan darhol uning ustiga chiqdilar. Boshqalari esa asosdan nuqson izlay boshladilar. Ular unga yaxshilanishlar kiritilishini istardilar, shunda poydevor yanada mukammalroq, xalq esa ancha baxtliroq bo'lar edi. Ba'zilar uni tekshirish uchun poydevordan tushib, u noto'g'ri qo'yilgan deb e'lon qildilar. Ammo men deyarli hammaning poydevor ustida sobit turganini va undan tushganlarni shikoyatlaridan voz kechishga undaganini ko'rdim; chunki Xudo Usta Binokor edi, ular esa Unga qarshi kurashayotgan edilar. Ular o'zlarini shu mustahkam poydevorgacha olib kelgan Xudoning ajoyib ishini so'zlab berdilar va yakdillik bilan ko'zlarini osmonga ko'tarib, baland ovoz bilan Xudoni ulug'ladilar. Bu poydevordan shikoyat qilib tushib ketganlarning ayrimlariga ta'sir qildi, va ular kamtarona chehra bilan yana uning ustiga chiqdilar.”

“Menga Masihning birinchi kelishi haqidagi e'lon yana ko'rsatildi. Yuhanno Ilyosning ruhi va qudratida Isoning yo'lini tayyorlash uchun yuborilgan edi. Yuhanning guvohligini rad etganlar Isodan berilgan ta'limotlardan foyda ko'rmadilar. Uning kelishini oldindan bildirgan xabarga qarshilik ko'rsatishlari ularni Uni Masih ekanining eng kuchli dalillarini ham osonlik bilan qabul qila olmaydigan holatga qo'ydi. Shayton Yuhanning xabarini rad etganlarni bundan ham nariroqqa boshlab, Masihni ham rad etish va xochga mixlashga olib bordi. Buni qilish bilan ular o'zlarini Hosil bayrami kunidagi barakani qabul qila olmaydigan holatga qo'ydilar; o'sha baraka ularga samoviy ma'badga kirish yo'lini o'rgatgan bo'lur edi. Ma'bad pardasining yirtilishi yahudiylarning qurbonliklari va marosimlari endi qabul qilinmasligini ko'rsatdi. Ulug' Qurbonlik keltirilgan va qabul qilingan edi, va Hosil bayrami kuni tushgan Muqaddas Ruh shogirdlarning ongini yerdagi ma'baddan samoviy ma'badga — Iso O'z qoni bilan kirgan joyga — ko'tarib bordi, toki U O'z shogirdlari ustiga O'z kafforatining ne'matlarini yog'dirsin. Ammo yahudiylar to'la zulmatda qoldilar. Ular najot rejasiga doir ega bo'lishlari mumkin bo'lgan barcha nurni yo'qotdilar va hanuz o'zlarining behuda qurbonliklari hamda nazrlariga ishonishda davom etdilar. Samoviy ma'bad yerdagi ma'badning o'rnini egallagan edi, ammo ular bu o'zgarishdan bexabar edilar. Shuning uchun ular muqaddas joydagi Masihning shifoatidan foyda ko'ra olmadilar.

“Ko‘plar yahudiylarning Masihni rad etib, xochga mixlatishdagi yo‘liga dahshat bilan qaraydilar; va Uning sharmandali tahqirlanishi tarixini o‘qir ekanlar, o‘zlarini Uni sevamiz, Butrus qilganidek Uni inkor etmagan bo‘lardik, yahudiylar qilganidek Uni xochga mixlatmagan bo‘lardik, deb o‘ylaydilar. Ammo barcha insonlarning qalbini o‘qiydigan Xudo, ularning Isoga nisbatan bor deb da’vo qilgan sevgisini sinovdan o‘tkazdi. Birinchi farishtaning xabari qanday qabul qilinishini butun osmon eng chuqur qiziqish bilan kuzatdi. Ammo Isoni sevishini da’vo qilgan, xoch haqidagi qissani o‘qiganda ko‘z yosh to‘kkan ko‘plar Uning kelishi haqidagi xushxabarni masxara qildilar. Xabarni quvonch bilan qabul qilish o‘rniga, uni aldanish, deb e‘lon qildilar. Ular Uning zohir bo‘lishini sevganlardan nafratlandilar va ularni jamoatlardan quvib chiqardilar. Birinchi xabarni rad etganlar ikkinchisidan foyda ko‘ra olmadilar; shuningdek, ular osmondagi muqaddas maskanning eng muqaddas joyiga Iso bilan birga imon orqali kirishga tayyorlashi kerak bo‘lgan yarim tun nidosidan ham foyda ko‘rmadilar. Va avvalgi ikki xabarni rad etish orqali ular o‘z tushunchalarini shu qadar qorong‘ilashtirdilarki, eng muqaddas joyga yo‘lni ko‘rsatadigan uchinchi farishtaning xabarida hech qanday nur ko‘ra olmaydilar. Men shuni ko‘rdimki, yahudiylar Isoni xochga mixlatganlari kabi, nomigagina masihiy jamoatlar ham bu xabarlarini xochga mixlaganlar, shuning uchun ular eng muqaddas joyga boradigan yo‘l haqida hech qanday bilimga ega emaslar va u yerda Isoning shifoatidan foyda ko‘ra olmaydilar. Foydasiz qurbonliklarini keltirgan yahudiylar kabi, ular ham Iso tark etgan bo‘limga foydasiz ibodatlarini ko‘tarmoqdalar; va bu aldovdan mamnun bo‘lgan Shayton diniy bir tusga kirib, o‘zini masihiy deb e‘tirof etuvchi bu kishilarning ongini o‘ziga og‘diradi, o‘z qudrati, alomatlari va yolg‘on mo‘jizalari bilan ularni o‘z tuzog‘iga mahkam bog‘lash uchun ishlaydi. Ba‘zilarni u bir yo‘l bilan, boshqalarni esa boshqa yo‘l bilan aldaydi. Turli onglarni ta’sirlantirish uchun uning turli aldanishlari tayyorlangan. Ayrimlar bir aldanishga dahshat bilan qaraydilar, holbuki boshqasini osongina qabul qiladilar. Shayton ayrimlarni Spiritizm orqali aldaydi. U, shuningdek, nur farishtasi sifatida ham keladi va soxta islohotlar vositasida o‘z ta’sirini butun yurt bo‘ylab yoyadi. Jamoatlar ko‘tarinki ruhga beriladilar va buni Xudo ular uchun ajoyib tarzda ishlayotgan deb hisoblaydilar, holbuki bu boshqa bir ruhning ishidir. Bu hayajon so‘nib ketadi va dunyoni ham, jamoatni ham avvalgidan-da yomonroq ahvolda qoldiradi.”

“Men Xudoning samimiy farzandlari nomigagina Adventistlar va qulagan jamoatlar orasida borligini ko‘rdim; balolar to‘kilishidan oldin, xizmatchilar ham, xalq ham bu jamoatlardan chaqirib chiqariladi va ular haqiqatni mamnuniyat bilan qabul qiladilar. Shayton buni biladi; va uchinchi farishtaning baland nidosi yangrashidan oldin, u bu diniy tanalarda bir hayajon ko‘taradiki, toki haqiqatni rad etganlar Xudo ular bilan ekan, deb o‘ylasinlar. U samimiylarni aldashga va ularni Xudo hali ham jamoatlar uchun ish olib bormoqda, deb o‘ylashga undashga umid qiladi. Ammo nur porlaydi, va samimiylarning barchasi qulagan jamoatlarni tark etib, qoldiq bilan bir safda turadilar.” Early Writings, 258–261.